RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 88.788 van 10 juli 2000
in de zaak A. 93.037/X-9626.

In zake : Wilfried DE BEER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. MATTHYS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Sint-Annaplein 34

tegen :

1. het college van burgemeester en schepenen van de stad EEKLO,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. VAN PARYS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

tussenkomende partij :

Daniël DE BUYSERE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. VERDONCK,
kantoor houdende te 8200 BRUGGE,
Pastoriestraat 137/1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Wilfried DE BEER op 29 juni 2000 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 15 mei 2000 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo waarbij aan Daniël DE BUYSERE de bouwvergunning wordt verleend voor het slopen van een bestaande woning en het bouwen van een woning op een perceel gelegen aan de Kerkstraat nr. 8 te Eeklo, kadastraal bekend Sectie E, nr. 674/c;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikkingen van 30 juni 2000 en 4 juli 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 juli 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat D. MATTHYS, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de tweede verwerende partij en die eveneens, loco Advocaat L. VAN PARYS verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat S. DE SCHREVEL die, loco Advocaat J. VERDONCK verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Daniël DE BUYSERE met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen

worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft de verzoeker in de vordering tot schorsing stelt dat een onmiddellijke schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit binnen de kortst mogelijke termijn de enige remedie is die kan voorkomen dat een zoniet quasi niet meer te herstellen nadeel wordt aangericht, gelet op de aard van de bouwwerken en de snelheid waarmee alles kan worden gerealiseerd, zodat de schorsing na het voeren van de gewone schorsingsprocedure geen effect meer zou kunnen hebben; dat de verzoeker daaraan toevoegt dat de tussenkomende partij de bouw van de betwiste scheidingsmuur aanvangt, zoals hij nu heeft moeten vaststellen en dat hoewel de verzoeker nog geen aanvang heeft genomen met de afbraak van het bestaande gebouw er rekening mee moet worden gehouden dat de afbraakwerken binnen een zeer korte termijn kunnen worden gerealiseerd en dat de bouw van de ruimten die in de tweede woonzone zijn gepland blijkbaar eerst zullen worden aangevat en dus ook binnen relatief korte tijd kunnen worden gerealiseerd; dat verzoeker tenslotte betoogt dat hij niet heeft getalmd om huidige vordering in te stellen, omdat hij heeft beslist om onderhavig verzoekschrift in te dienen van zodra hij heeft vastgesteld dat "een aanzet werd gegegeven aan de werken";

Overwegende dat zowel de verwerende als de tussenkomende partijen antwoorden dat niet is voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de procedure

bij uiterst dringende noodzakelijkheid, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende en van de tussenkomende partijen tot een strict minimum zijn herleid, de verantwoording door de verzoeker van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit evident,dit wil zeggen, klaarblijkelijk, dit is, op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn;

Overwegende dat, om te voldoen aan die voorwaarde, de verzoeker duidelijke feiten en gegevens moet aanbrengen die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk moet worden bevolen; dat, met andere woorden, ingeval de vordering tot schorsing wordt onderzocht met inachtneming van de gewone regels van de schorsingsprocedure, en de schorsing alzo slechts over een paar maanden na het instellen van de vordering zou worden bevolen, zij onmiskenbaar te laat zou komen, omdat het aangevoerde nadeel dat voor de verzoeker uit het bestreden besluit zou voortvloeien, en dat ernstig wordt genoemd, zich voltrokken zou hebben en niet meer, of alleszins heel moeilijk nog zou kunnen worden hersteld, met name zo moeilijk als in het geval dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit niet wordt geschorst;

Overwegende dat voornoemde feiten en gegevens betrekking hebben op een onderzoek naar de omstandigheid dat de uitgevoerde werken van die aard zouden zijn dat een gewone schorsingsprocedure te laat zou komen, en bovendien dient te worden onderzocht of verzoeker al dan niet getalmd heeft om de vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te dienen, gelet op de specifieke gevolgen van deze procedure ondermeer

wat de rechten van verdediging van de verwerende en van de tussenkomende partijen betreft;

Overwegende dat uit de uiteenzetting van de verzoeker blijkt dat hij biezonder vaag is met betrekking tot de aanvangsdatum van de bouw van de betwiste scheidingsmuur en toegeeft dat vooralsnog niet werd begonnen met de afbraak van het bestaande gebouw, zodat de reeds uitgevoerde werken op heden geen onherstelbaar nadeel voor gevolg hebben;

Overwegende dat uit het inleidend verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bovendien blijkt dat verzoeker zelf stelt dat hij kennis kreeg van het bestreden besluit op 29 mei 2000 en pas op 29 juni 2000 huidige procedure heeft ingesteld, dit is vier weken na de kennisname van de betwiste bouwvergunning, zodat hij te lang heeft getalmd om het verzoekschrift in te dienen en niet diligent en alert heeft gereageerd, zodat de eigen houding van de verzoeker de negatie uitmaakt van de uiterst dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet verantwoord is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Daniël DE BUYSERE in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien juli tweeduizend, door :

de H. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **D. MOONS.**